

N:o 40.

Af Herr J. Andersson i Lysvik: Angående förändrad lagstiftning i afseende å handel med vin och maltdrycker.

Ehuru vid förra riksdagen ett välvilligt och kraftigt understöd lemnades då väckta motioner, afseende större begränsning af rättigheten vid handel med vin och maltdrycker, så kunde dessa motioner dock ej tillvinna sig så stort tillmötesgående, att något resultat blef vunnet. Behovvet af en förändrad lagstiftning i syfte att kraftigare motverka rusdryckers missbruk är dock så stort, att framställning derom måste förnyas. Inom de djupa samhällslagren förspörjes en rörelse mot rusdryckerna, som är både lof- och beaktansvärd, och hvilken verksamhet, derest den från lagstiftningens sida vunnit tillmötesgående och understöd, skulle i väsentlig mån bidraga till vårt folks höjande i så väl moraliskt som ekonomiskt hänseende.

Att ett svårt missbruk vid handeln med vin och maltdrycker till afhemtning i synnerhet eger rum, har blifvit så kraftigt framhållet och är så allmänt öfverklagadt, att något mått och steg till dess hämmande är af största behof. Och mot missbruket af en dylik rörelse är det lagstiftningens skydd påkallas. De, som söka detta skydd, äro härvidlag endast språkrör för den stora allmänhet, som närmast får erfara följderna af nämnde missbruk.

Det har blifvit påstått, att en ytterligare inskränkning i vin- och ölförsäljning skulle utgöra ett ingrepp i näringsfriheten och sålunda komma i strid med förordningen om denna frihet. Men ett hämmande af berörde frihets missbruk innebär ju ej annat än att hålla den inom tillbörliga gränser, att densamma ej må vålla skada, utan lända till så väl enskildt som allmänt gagn. En dylik begränsning af friheten eger ock rum i lagstiftningen på andra områden. Det är ju äfven händelsen med hvarje lag att derest den-

samma ej gör tillfyllest utan lemna rum för kringgående och missbruk, ändringar företagas till förebyggande af dylikt.

I afseende på handeln med dessa drycker till utskänkning eller förtäring på stället kan i lagstiftningsväg vara tillräckligt sörjdt, men icke så med hänseende till afhemtning. Derutinnan ega de svåraste missförhållanden rum, hvilka i förra riksdagens motioner och anföranden i ämnet äro på ett så öfvertygande sätt framställda, att derom kan vara öfverflödigt vidare orda.

Som vid nästlidne riksdag meningarne tycktes bäst kunna enas om då varande Tillfälliga Utskotts hemställan, får jag härmed i öfverensstämmelse dermed vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagade i skrifvelse till Konungen an-
hålla:

1:o om sådana ändringar i lagstiftningen angående försäljningen af vin och maldrycker till afhemtning, att särskildt tillstånd till dylik försäljning, gällande för tre år i sänder, skall utverkas i stad af magistrat och på landet af kommunalnämnd;

2:o att magistrat måtte lemnas samma rättighet i afseende på meddelande af förbud, som tillkommer kommunalnämnd, enligt 14 § Kongl. kungörelsen den 30 November 1876.

Det Utskott, som kommer att behandla denna motion, torde föreslå vid ärendets pröfning nödigt ansedda ändringar uti motionens syfte.

Stockholm den 26 Januari 1884.

J. Andersson,
från Vermland.

Häruti instämma:

Arvid Jönsson.

G. Jansson.

A. Nilsson,
från Vermland.